

การประเมินความเสี่ยงการทุจริต ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

หน่วยงานสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การประเมินความเสี่ยงการทุจริต ด้าน

- ความเสี่ยงการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาอนุมัติ อนุญาต
- ความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้อำนาจและตำแหน่งหน้าที่
- ความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้จ่ายงบประมาณและการบริหารจัดการทรัพยากรภาครัฐ

ชื่อกระบวนงาน/งาน ความเสี่ยงทางด้านชื่อเสียงองค์กร.....

หน่วยงาน..... องค์การสวนสัตว์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์.....

ผู้ประสานงาน..... นางสาวปรานอม บุญเสริม.....

ตำแหน่ง..... หัวหน้าฝ่ายบริหารความเสี่ยงและควบคุมภายใน.....

หมายเลขโทรศัพท์..... ๐๒ ๕๘๗ ๐๐๕๕..... โทรสาร..... ๐๒ ๕๘๗ ๐๐๕๑.....

E - mail:..... risk_zpo@hotmail.com.....

ขั้นตอนที่ ๑ การระบุความเสี่ยง

ตารางที่ ๑ ตารางระบุความเสี่ยง (Know Factor และ Unknown Factor)

ที่	ขั้นตอนการปฏิบัติ	ระบุรายละเอียดความเสี่ยงการทุจริต	
		Know Factor	Unknown Factor
๑	ความเสี่ยงทางด้านชื่อเสียงองค์กร	-	ปัจจัยความเสี่ยงที่มาจาก การพยากรณ์ ประเมินการ ล่วงหน้าในอนาคต ปัญหา/ พฤติกรรม ความเสี่ยงที่ อาจจะเกิดขึ้น

ขั้นตอนที่ ๒ ประเมินสถานะความเสี่ยง

ตารางที่ ๒ ประเมินสถานะความเสี่ยง (แยกตามสีไฟจราจร)

ที่	ขั้นตอนการปฏิบัติงาน/โอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต รูปแบบพฤติกรรมความเสี่ยงการทุจริต	เขียว	เหลือง	ส้ม	แดง
๑	ความเสี่ยงทางด้านชื่อเสียงองค์กร				✓

ขั้นตอนที่ ๓ การประเมินความเสี่ยงรวม

ตารางที่ ๓ SCORING ทะเบียนข้อมูลที่ต้องเฝ้าระวัง ๒ มิติ

ที่	ขั้นตอนการปฏิบัติงาน/โอกาส/ความเสี่ยงรูปแบบพฤติกรรมความเสี่ยงการทุจริต	ระดับความจำเป็นของการเฝ้าระวัง			ระดับความรุนแรงของผลกระทบ			ค่าความเสี่ยงรวม จำเป็น x รุนแรง
		๓	๒	๑	๓	๒	๑	
๑	ความเสี่ยงทางด้านชื่อเสียงองค์กร		๓			๓		๙

ตารางที่ ๓.๑ ระดับความจำเป็นของการเฝ้าระวัง

ที่	ขั้นตอนการปฏิบัติงาน/โอกาส/ความเสี่ยงรูปแบบพฤติกรรมความเสี่ยงการทุจริต	กิจกรรมหรือขั้นตอนหลัก MUST	กิจกรรมหรือขั้นตอนรอง SHOULD
		ค่าควรเป็น ๓ หรือ ๒	ค่าควรเป็น ๑
๑	ความเสี่ยงทางด้านชื่อเสียงองค์กร	๓	

ตารางที่ ๓.๒ ระดับความรุนแรงของผลกระทบตาม Balanced Scorecard

ขั้นตอนการปฏิบัติงาน/โอกาส/ความเสี่ยงรูปแบบพฤติกรรม ความเสี่ยงการทุจริต	๑	๒	๓
ผลกระทบต่อกระบวนการภายใน Internal Process		x	

ตารางที่ ๔

ขั้นตอนที่ ๔ การประเมินประสิทธิภาพการควบคุมความเสี่ยง

ตารางที่ ๔ การประเมินประสิทธิภาพการควบคุมความเสี่ยง

โอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต	คุณภาพการ จัดการ	ประเมินการควบคุมความเสี่ยงการทุจริตในปัจจุบัน		
		ดี	พอใช้	อ่อน
ความเสี่ยงทางด้านชื่อเสียงองค์กร	พอใช้		ปานกลาง	

แบบรายงานการประเมินความเสี่ยงการทุจริต
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔
หน่วยงาน องค์การสวนสัตว์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
(แผนบริหารความเสี่ยงการทุจริต)

ชื่อแผนบริหารความเสี่ยงการทุจริต
<p>เหตุการณ์ความเสี่ยงการทุจริต ความเสี่ยงทางด้านชื่อเสียงองค์กร</p>	<p>มาตรการ/ กิจกรรม/แนวทาง</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ปรับปรุงระบบการเข้าถึงข้อมูลของบุคคลภายนอกให้มีความซับซ้อนน้อยที่สุดและมีข้อมูลที่ปรับปรุงตลอดเวลา ๒. จัดให้มีการทดสอบในการเข้าระบบอยู่เป็นประจำเพื่อตรวจสอบการเปิดเผยข้อมูลให้กับ อสส. ๓. ตั้งคณะทำงานในการกำหนดในด้านการกำหนดข้อมูลที่จะต้องเปิดเผยและการรับเรื่องร้องเรียน จัดให้มีผู้รับผิดชอบในการลงระบบเป็นประจำทุกเดือน ๔. การสัมมนาอบรมชี้แจงให้เจ้าหน้าที่ อสส ทุกคนทุกระดับให้ความเข้าใจและตระหนักในการประเมินผล ITA ๕. เผยแพร่ระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง จัดทำ CG เพื่อให้พนักงานได้ตระหนักถึงระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ๖. การกำกับดูแลเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการดูแลผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอกให้ปฏิบัติตามข้อกำหนด และคู่มือที่ได้จัดทำไว้อย่างเคร่งครัด

หมายเหตุ : รอบที่ ๑ รายงานภายในวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓
 (แผนบริหารความเสี่ยงการทุจริต)

แบบฟอร์มผลงานสำคัญโดดเด่นเป็นที่ประจักษ์

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

เรื่อง โครงการฟื้นฟูประชากรพญาแร้งในถิ่นอาศัยของประเทศไทยเพื่อเป็นต้นแบบในการฟื้นฟูประชากร
แร้งในพื้นที่ธรรมชาติ

หน่วยงานเจ้าของเรื่อง สำนักอนุรักษ์ และวิจัย สังกัด องค์การสวนสัตว์แห่งประเทศไทย

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มูลนิธิสืบนาคะเสถียร

๑. ความเป็นมาของเรื่อง/แนวคิด

แร้ง หรือ อีแร้ง จัดเป็นนกขนาดใหญ่จำพวกหนึ่ง อยู่ในกลุ่มนกล่าเหยื่อเช่นเดียวกับเหยี่ยว อินทรี หรือนกเค้าแมว โดยที่อีแร้งถือว่าเป็นนกที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในกลุ่มนี้ แร้งทั่วโลกแบ่งออกได้เป็น ๒๓ ชนิด ใน ๒ วงศ์ใหญ่ๆ ด้วยกัน คือ

๑) แร้งโลกเก่า จัดอยู่ในวงศ์ Aegypiinae ทำรังและวางไข่บนต้นไม้หรือหน้าผาสูง และหาอาหารโดยการไล่ตามองจากที่สูงขณะบินวนอยู่บนท้องฟ้า แร้งในวงศ์นี้พบได้ทั่วไปในทวีปแอฟริกา เอเชีย และยุโรป

๒) แร้งโลกใหม่ จัดอยู่ในวงศ์ Cathartidae มีรูปร่างที่แตกต่างไปจากแร้งโลกเก่าอย่างเห็นได้ชัด โดยแร้งในวงศ์นี้พบได้เฉพาะทวีปอเมริกาเหนือและอเมริกาใต้ มีชื่อสามัญเรียกในภาษาอังกฤษว่า "Condor" โดยทั่วไปแล้วจะมีสีขนที่สวยงามกว่าแร้งโลกเก่า วางไข่บนพื้นดิน โดยไม่ทำรัง และหาอาหารโดยการดมกลิ่น

ปัจจุบันจำนวนประชากรของนกในกลุ่มแร้งในอนุทวีปอินเดีย (India Subcontinent) ลดน้อยลงถึงร้อยละ ๙๕ ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา จากสภาพปัญหาการได้รับสารพิษจากยาฆ่าแมลง และยาฆ่าหญ้า ทั้งที่โดยตั้งใจและไม่ตั้งใจ รวมไปถึงการถูกล่าโดยตรง ทำให้องค์การด้านการอนุรักษ์ต่างให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์นกในกลุ่มแร้ง โดยเฉพาะองค์การด้านการอนุรักษ์ที่มีบทบาทต่อการอนุรักษ์นกโดยตรง เช่น องค์การอนุรักษ์นกสากลประจำภูมิภาคอินโดจีน (Birdlife Indochina Program) และสมาคมอนุรักษ์นกในพระบรมราชินูปถัมภ์แห่งประเทศไทย (Royal Society for the Protection of Birds)

สำหรับประเทศไทยในอดีตเคยพบแร้งทั้งหมด ๕ ชนิด เป็นแร้งอพยพ ๒ ชนิด คือ แร้งดำหิมาลัย (*Aegypius monachus*) และ แร้งสีน้ำตาลหิมาลัย (*Gyps himalayensis*) และแร้งประจำถิ่น ๓ ชนิด คือ พญาแร้ง (*Sarcogyps calvus*) แร้งสีน้ำตาล (*G. tenuirostris*) และแร้งเทาหลังขาว (*G. bengalensis*) ซึ่งทุกชนิดเป็นสัตว์ป่าคุ้มครองตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๖๒ และแร้งประจำถิ่นทั้ง ๓ ชนิด มีสถานภาพใกล้สูญพันธุ์อย่างยิ่ง (critically endangered) (IUCN, ๒๐๒๐) ปัจจุบันประเทศไทยไม่พบแร้งประจำถิ่นในธรรมชาติอีกเลยโดยพญาแร้งฝูงสุดท้ายที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้งได้สูญพันธุ์ไปแล้วกว่า ๓๐ ปี จากการโดนยาฆ่าแมลงที่พรานล่าสัตว์ป่าใช้เป็นยาเบื่อใส่ไว้ในซากแก่งเพื่อล่าเสือโคร่ง ส่วนแร้งชนิดอื่นที่สูญพันธุ์ไปเพราะถูกล่าและกินสารเคมีในไร่ นา แต่ยังคงถือว่าเป็นความโชคดีของประเทศไทย ที่ยังมีแร้งที่อยู่ ในกรงเลี้ยงซึ่งได้มาจากการพลัดตกและนำมาดูแลเพื่อฟื้นฟูสุขภาพ ๒ ชนิด ได้แก่ พญาแร้ง ที่สวนสัตว์นครราชสีมา จำนวน ๔ ตัว และสถานีเพาะเลี้ยงสัตว์ป่าห้วยขาแข้ง จำนวน ๑ ตัว แร้งเทาหลังขาว ที่สวนสัตว์นครราชสีมา จำนวน ๒ ตัว จึงได้มีแนวคิดในการที่จะฟื้นฟูประชากรแร้งในธรรมชาติในพื้นที่ถิ่นอาศัยเดิม บริเวณพื้นที่มรดกโลกทางธรรมชาติทุ่งใหญ่-ห้วยขาแข้ง โดยเป็นความร่วมมือกันระหว่าง ๔ หน่วยงานหลัก คือ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ องค์การสวนสัตว์แห่งประเทศไทย และมูลนิธิสืบนาคะเสถียร ในการร่วมกันดำเนินงาน โครงการ “ฟื้นฟูประชากรพญาแร้ง ในถิ่นอาศัยของประเทศไทย เพื่อเป็นต้นแบบในการฟื้นฟูประชากรแร้งในพื้นที่ธรรมชาติ” เพื่อเพิ่มความหลากหลายของชนิดพันธุ์ที่เป็นสัตว์กินซาก (Scavenger) ที่ได้ชื่อว่าเป็นเทศบาลกำจัดของเสีย ทำให้เกิดการหมุนเวียนของห่วงโซ่อาหารที่สำคัญในระบบนิเวศซึ่งเป็นการเสริมสร้างความสมดุลของระบบนิเวศพื้นที่ป่ามรดกโลกทางธรรมชาติ ทุ่งใหญ่-ห้วยขาแข้ง นอกจากนี้แร้งยังมีบทบาทเป็นผู้ช่วยกำจัดแหล่งกำเนิดในสิ่งแวดล้อมที่นำไปสู่การติดเชื้อ ทั้งยังช่วยป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อโรคปากและเท้าเปื่อย และโรคพิษสุนัขบ้าอีกด้วย

๒. การดำเนินงาน/วิธีการ/งบประมาณ (ถ้ามี)

ระยะเวลาดำเนินการ ๕ ปี ตั้งแต่ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๘ โดยแบ่งช่วงการดำเนินการเป็น ๓ ระยะ ดังนี้

ระยะที่ ๑ ระยะเวลาดำเนินการ ๓ เดือน (ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม - ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓) ดำเนินการประชุมวางแผนจัดทำโครงการฯ

ระยะที่ ๒ ระยะเวลาดำเนินการ ๓ ปี (วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๔ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖) ดำเนินการศึกษาพฤติกรรมและเก็บข้อมูลอื่น ๆ ของพญาแร้งในกรงเลี้ยง จับคู่ผสมพันธุ์ ติดตาม วิเคราะห์ ประเมินผล และประชาสัมพันธ์เผยแพร่ รวมถึงการสำรวจประชากรนกกลุ่มอีแร้ง โดยเน้นชนิดเป้าหมาย ๒ ชนิด คือ พญาแร้ง และแร้งเทาหลังขาว บริเวณพื้นที่ป่าอนุรักษ์กลุ่มป่าพนมดงรัก - ผาแต้ม ประกอบด้วยพื้นที่อนุรักษ์ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่ายอดโดม เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาพระวิหาร เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าพนมดงรัก เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยศาลา เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าบึงฉอทาง - ยอดมน อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย

ระยะที่ ๓ ระยะเวลาดำเนินการ ๒ ปี (วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๖- ๓๐ กันยายน ๒๕๖๘) เป็นการดำเนินการฝึกเตรียมปล่อยคืนสู่ธรรมชาติ พร้อมทั้งติดตามประเมินผลหลังการปล่อยงบประมาณดำเนินงาน ๕ ปี ปีละ ๔๐๐,๐๐๐ รวมทั้งสิ้น ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๓. ผลสัมฤทธิ์/ผลงานโดดเด่นเป็นที่ประจักษ์

เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๔ พญาแร้งออกไข่ในกรงเลี้ยง และกว่า ๒๕ ปีของประเทศไทยที่พญาแร้งออกไข่สำเร็จ โดย 'พญาแร้ง' เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองอีกหนึ่งชนิดที่สูญพันธุ์จากธรรมชาติของประเทศไทยไปแล้วเกือบ ๓๐ ปี และหลงเหลืออยู่ในการเพาะเลี้ยงของประเทศไทย (สวนสัตว์และสถานีเพาะเลี้ยง) เพียง ๕ ตัวเท่านั้น

๔. แนวทางการพัฒนางาน

ฟื้นฟูและเพิ่มประชากรของพญาแร้งในกรงเลี้ยงและบริเวณพื้นที่มรดกโลกทางธรรมชาติทุ่งใหญ่- ห้วยขาแข้ง โดยการใช้องค์ความรู้ในเรื่องของการเพาะเลี้ยง การฟื้นฟูถิ่นอาศัย รวมถึงการสร้าง ความเข้าใจกับชุมชนในพื้นที่โดยการเรียนรู้จากทัศนคติของชุมชน และเป็นต้นแบบในการฟื้นฟูประชากรแร้งในพื้นที่ธรรมชาติ

พร้อมภาพประกอบ

